

Linda Vest Niclasen aftur á.

Boðini komu óvart á hana og svaraði hon HR-leiðaranum, at hon mátti líka seta seg, áðrenn hon fekk svara.

- Eg mátti seta meg niður, tí tað var sum at vinna lotto. Tað er so sjáldan, at man í hesi vinnuni sleppur beint frá skúlabeinki til tað starvið, ið man ynskir, sigur Linda Vest Niclasen.

Frá flogternu til stýrimann

Seinasti túrurin hjá Lindu Vest Niclasen sum flogternu var 11. juni í ár. Tríggjar dagar

seinni setti hon kós móti Suðurfrakland, har hon í seks vikur fekk venjing í at flúgva Airbus flogfórini hjá Atlantic Airways.

Tá venjingin í Frakland var liðug gekk leiðin til Aalborg, har vant varð at lenda eitt ferðamannaflogfar. Ein venjing, ið flogskiparar skulu gera seks ferðir, áðrenn tey sleppa at flúgva við ferðafólki.

Fríggjadagin í síðstu upprann so endiliga dagurin, tá Linda Vest Niclasen fekk møguleikan at sita í flogklivanum og flúgva eitt

flogfar frá Føroyum til Danmarkar. Í dag er hon ein av tveimum kvinnuligu flogskiparum hjá Atlantic Airways.

- Mett verður, at einans fýra prosent av øllum flogskiparum eru kvinnur, so stóðan er munandi betri í Føroyum enn aðrastaðni, sigur Linda Vest Niclasen.

Fyrstu tíðina heldur ungi flogskiparin til í Keyptmannahavn, har hon fyrst og fremst fer at flúgva charter-rutu-túrar fyri Atlantic Airways. Tað inniber, at Linda Vest Niclasen sleppur víða

» - **Eg mátti seta meg niður, tí tað var sum at vinna lotto. Tað er so sjáldan, at man í hesi vinnuni sleppur beint frá skúlabeinki til tað starvið, ið man ynskir**

um í síni fyrstu tíð sum flogskipari.

- Tá eg flúgvi charter, so kann man fáa túrar alla møguliga staðni. Í september kann eg flúgva til stóð sum

Malta, Rhodos, Dublin, Pristina í Kosovo, Lissabon, Róm, Napoli, Manchester og Preveza. Einastu flogvøllirnir eg ikki sleppi at lenda á enn eru Føroyar, Reykjavík og

Innsbruck, tí har krevst eitt ávíst tímatal og góðkenning fyri at kunna lenda, sigur Linda Vest Niclasen.

hallur@sosialurin.fo

» - **Hvør túrur í flogfarinum var sum at vera til eina próvtøku, tí man bleiv dømdur hvørja ferð. Tað er hart og um viljin ikki er til staðar, so er tað neyvan møguligt at gjøgnumføra**